

דף יא.

אור"ח סימן שסג פעיף א

עין משפט א.

א. מקום שיש לו שלש מחיצות אסרו חכמים לטלטל בו **מ** עד שיעשה שום תיקון ברביעית וכמו שיתבאר.

אור"ח סימן שסב פעיף י

עין משפט ב.

עיינ לעיל דף י: עין משפט אות ה

אור"ח סימן שסג פעיף כו

עיינ לעיל דף י. עין משפט אות א

אור"ח סימן שסב פעיף יא

עין משפט ג.

יא. יג. צורת הפתח הוא שעושה קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן **ג**, ואפי' העליון אינו נוגע בהן **ו** ויש בניהם כמה אמות מהני ובלבד שיהיו בקנים העומדים גובה עשרה טפחים ויהיו מכוונים כנגד קנה העליון **ע**.

אבל אם חיבר הקנה העליון לשני הקנים העומדים מן הצד או אפי' לקנה אחד מן הצד לא מועיל **פ**.

יא. יד. צריך שיהיו הקנים העומדים חזקים לקבל דלת כל שהיא אפי' של קש או של קנים, והקנה שעל גביהן מועיל בכל שהוא אפי' מגמי

מ. עירובין ב. והיינו כגון מבוי שפתוח לרוח רביעית, או חצר שנפרץ אחד מכתליו בין שפתוחים לר"ה או לכרמלית, מ"ב אות א'. וטעם האיסור לטלטל בו ד' אמות, מכיון שרוח רביעית פתוח לגמרי דומה קצת לר"ה, ואם נתיר בזה יבואו להתיר גם בר"ה, מ"ב אות ב'.

ג. אפי' קנה אחד גבוה והשני נמוך והעליון מונח עליהם בשיפוע ג"כ מהני, מ"ב אות ס'. וה"ה במקום קנים עשה ע"י חבלים, דמהני, שם.

ס. דאמרינן גוד אסיק והקנים עולים עד החבל או הקנה שמעליהם.

ע. אבל רחוק כל שהוא פסול, דאפי' אם נאמר גוד אסיק יהיה הקנה העליון מן הצד של התחתון ולא הוי צורת הפתח, שלא דומה לפתח שהמשקוף נתון על שתי המזוזות.

פ. ואם עשה קנה אחר תחתיו כשר, וישלוף הקנה הפסול מפני הרואים. ועיין במ"ב באות ס"ד מש"כ, דאם נועץ מסמר בראש הקנה וקושר בו החבל עדיף, ועיין שם אם יכולים לסמוך על חוטי טלפון וחשמל.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ובלבד שלא ינטל ע"י הרוח ז.

דף יא:

עין משפט א.ב. אר"ח סימן שמב סעיף יא
עיינ לעיל דף יא. עין משפט אות ג

עין משפט ג. יו"ד סימן רפז סעיף ב

ב. אם ישנה קשת על שתי המזוזות במקום המשקוף, ויש בגובה ק המזוזות עשרה טפחים או יותר חייב במזוזה, ואם אין בו עשרה טפחים פטור משום שאין לו משקוף ר.

הגה: כ"ש פתח שאין לו גובה של עשרה טפחים דפטור.

הגה: המנהג נתפשט במדינות אלו דרוב העולם סומכין על מזוזה אחת שעושים על פתח הראשי לבתיהם, ואין זה נכון ואין להם על מה שיסמוכו.

עין משפט ד. אר"ח סימן שמג סעיף ג

ג. ד. מבוי שיש לו ג' מחיצות ופרוץ מצד הרביעי התירו בלחי ש דהיינו

ז. אבל אין קפידה אם הרוח מנדנדו דלא כן במחיצה ובקנים העומדים, מ"ב אות ס"ו.
ק. מברייתא בעירובין דף י"א ע"ב, וביומא דף י"א ע"ב, וכחכמים, וכמו שכתב ה"ה בפ' ט"ז מהלכות שבת שסובר הרמב"ם דלא בעינן רוחב ד' טפחים לענין צורת הפתח ולענין מזוזה וע"כ לא הזכיר רוחב הפתח ד' טפחים, אבל הרשב"א לא ס"ל כן. וכן דעת רש"י והמרדכי והטור דבעינן ד' טפחים ברוחב.

ר. הקשה הכ"מ בפ"ז דצ"ע דאם אין הכיפה נחשבת כמשקוף גם שיהיו המזוזות עשרה טפחים מאי הוי וכי גובהם יעשו הקשת למשקוף. וכתב בבאר הגולה דאנו מחשיבין ממקום שמתחיל להתעגל שהוא משקוף ולכן צריך שיהיו המזוזות גבוהות כשיעור עשרה. וכתב הש"ך בס"ק ב' מהב"ח דלפי רש"י אפי' אין שם ב' מזוזות כלל אלא מתחיל להתעגל מהארץ אפ"ה חייב, אם יש גובה עשרה בחלל ברוחב ד' טפחים.

ועיינ בט"ז ס"ק ב' היכן לקבוע המזוזה כשיש מזוזות בגובה עשרה וקשת גבוה מאוד ובתוך חללה שיעור ד' טפחים רוחב וכדי לצאת דעת הרמב"ם ודעת רש"י.

ש. ואף דבחצר בעינן דוקא פס רחב ד' כאן הקילו חכמים, והטעם שכל שעשוי לדירה ולתשישי צניעות צריך יותר מחיצות גמורות, אבל במבוי די בלחי. מ"ב אות י"ג.

בלוח שעוביו ורחבו כל שהוא ^ה, שמעמידנו בפתח המבוי ויהיה גבהו עשרה טפחים ^א, ומכל דבר שיעשה לחי זה כשר, אפי' מבעלי חיים, ובלבד שיהיה כפות וקשור לכותלי המבוי וישאר גבהו עשרה.

הגה: ואפי' קשר שם אדם ^ב הוי לחי.

או"ח סימן שסג סעיף יד

ד. טו. עוד יש הכשר אחר למבוי הפרוץ ברוח הרביעית, והוא שיניח קורה על ראש המבוי ^ג על כתליו, אבל אם נעץ שתי יתדות ליד המבוי מבחוץ ^ד אפי' סמוך לו והניחה עליהם פסול.

ה. אפי' פחות מאצבע, שם אות י"ד.

א. מרווחים ולא מצומצמים, מרע"א בחידושיו, ועשרה טפחים מהני אפי' למבוי גבוה עשרים אמה.

ב. ומיירי שלא הודיעו שהעמידו לשם לחי, דאז ילך לו כי לא יעמוד שם כל היום, וע"כ בעינן דוקא קשר אותו. ויש מחמירין דאפי' בהודיעו צריך קשר אותו דשמא ישכח וילך משם, מ"ב אות י"ז.

ג. משנה עירובין י"א, שעיי"ז יש הכר, שלא יבואו להחליף ולטלטל בר"ה, וגם ממנו ולחוץ.

ועל ראש המבוי היינו בקצה המבוי, אבל אם העמידו באמצע המבוי, יתבאר בסוף סעיף ל"ב.

ו. ועל כותליו היינו לאפוקי מבחוץ, אבל בתוך חלל המבוי מהני כ"כ בביאור הלכה. ד. לצד ר"ה, ואפי' סמוך לו היינו היתדות היו קצרות עד שהיה סמוך לכותלים בלי שום הפסק פסול, והטעם דקורה ע"ג כותלים בעינן שאז זה נראה שבא להכשיר המבוי, ודוקא בקורה הדין כן אבל בלחי לא בעינן תוך חללו של המבוי, אלא אפי' מחוץ לחלל המבוי שהוא ניכר שבא להכשיר המבוי גם מבחוץ, מ"ב אות נ"א. ואם נעץ ב' יתדות בקרקע סמוך לכותלי המבוי והניח עליהם הקורה מועיל כמו לחי וגם מצד צורת הפתח, מ"ב אות נ"ב ושער הציון אות ל"ז.